

RZECZPOSPOLITA POLSKA
Zastępca
Rzecznika Praw Obywatelskich
Stanisław TROCIUK

00-090 Warszawa
Al. Solidarności 77

Tel. centr. 551 77 00
Fax 827 64 53

Warszawa, 4 listopada 2003 r.

36247

RPO-442925-III/03/DB

Pan
Krzysztof Pater
Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Gospodarki,
Pracy i Polityki Społecznej
Warszawa

Szanowny Panie Ministrze,

Uprzejmie informuję, że do Rzecznika Praw Obywatelskich wpływają skargi dotyczące stosowania przez organy rentowe art. 41 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. nr 60, poz. 636 ze zm.) w stosunku do pracodawców, którzy nie zawarli układu zbiorowego pracy i nie są zobowiązani na mocy art. 772 § 1 Kodeksu pracy do ustalenia warunków wynagradzania w regulaminie wynagradzania.

Zgodnie z zasadą ogólną, wyrażoną w art. 36 powołanej ustawy, podstawę wymiaru zasiłku chorobowego przysługującego ubezpieczonemu będącemu pracownikiem, stanowi przeciętne miesięczne wynagrodzenie wypłacone za okres 6 lub 12 miesięcy kalendarzowych poprzedzających miesiąc, w którym powstała niezdolność do pracy. Kolejne (przepisy rozdziału 8 tej ustawy precyzują szczególne zasady ustalania podstawy wymiaru zasiłku chorobowego i wliczania do tej podstawy poszczególnych składników wynagrodzenia.

Z kolei art. 41 ust. 1 stanowi, że przy ustalaniu podstawy wymiaru zasiłku chorobowego nie uwzględnia się składników wynagrodzenia, jeżeli postanowienia

układów zbiorowych pracy lub przepisy o wynagradzaniu nie przewidują zmniejszania ich za okres pobierania zasiłku.

Takie postanowienie szczególne należy ocenić jako słuszne, ponieważ umożliwia pracodawcy, zawierającemu układ zbiorowy pracy lub tworzącemu regulamin wynagradzania, większą swobodę przy ustalaniu zasad wypłaty poszczególnych składników wynagrodzenia. Z tego też względu wynikająca z art. 41 ust. 1 zasada nie powinna znajdować zastosowania wobec pracodawców, którzy zatrudniają mniej niż 20 pracowników i nie są zobowiązani do tworzenia regulaminu wynagrodzeń.

Skarżący podnoszą jednak, że organy rentowe stosują wymienioną powyżej zasadę również do tej grupy pracodawców i na podstawie analizy postanowień umowy o pracę określają, który składnik wynagrodzenia należy wliczyć do podstawy wymiaru zasiłku chorobowego, a który należy z tej podstawy wyłączyć.

W ocenie Rzecznika Praw Obywatelskich taka praktyka działania organów rentowych nie znajduje oparcia w przepisach powołanej ustawy, ponieważ umowa o pracę nie została wymieniona przez ustawodawcę w art. 41 ust. 1.

Działając na podstawie art. 13 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 15 lipca 1987r. o Rzeczniku Praw Obywatelskich (Dz. U. z 2001 r. nr 14, poz. 147), zwracam do Pana Ministra z uprzejmą prośbą o zajęcie stanowiska w zakresie zweryfikowania zasad działania organów rentowych w tym zakresie.

Z wyrazami szacunku

/-/